

**BEHAVIOR OF CHILDREN (AGE 8-12 YEARS) IN USING
MOTORCYCLES: A CASE STUDY OF BAN PLAIBANG
COMMUNITY, BANGKROUY DISTRICT,
NONTABURI PROVINCE**

SUTTHIRAT PROMKHAM

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
(MEDICAL AND HEALTH SOCIAL SCIENCES)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2005**

**ISBN 974-04-6428-9
COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY**

พฤติกรรมกำรขับขี่รถมอเตอรืไซค์ของเด็กรวัยเรียน (อายุ 8-12 ปี) ในชุมชนบ้านปลยบง อำเภอบงกรวย จังหวัค
นนทบุรี (BEHAVIOR OF CHILDREN (AGE 8-12 YEARS) IN USING MOTORCYCLES: A CASE STUDY OF
BANPLAIBANG COMMUNITY, BANGKROUY DISTRICT, NONTABURI PROVINCE)

สุทธธีรรัตน์ พรหมงำ 4337358 SHMS/M

ศศ.ม. (สังคมนตรีการแพทยและสาธารณสุข)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ลือชัย ศรีเงินยวง, Ph.D., อธิศศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์, MD, MPH

บทคัดย่อ

การศึกษากครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกำรขับขี่รถมอเตอรืไซค์ของเด็กรวัยเรียน โดยเลือก
พื้นที่การศึกษแบบเจาะจง ได้แก่ โรงเรียนวัดศุนทรธรรมิการม หมู่ที่ 5 ตำบลปลยบง อำเภอบงกรวย จังหวัค
นนทบุรีเป็นพื้นที่ที่จะศึกษา ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเวลา 9 เดือน ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2547- 31
มกราคม 2548 ในการศึกษากครั้งนี้ใช้เทคนิคการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก , การสังเกตและการ
เขียนเรียงความในการรวบรวมข้อมูล

จากผลการศึกษา สามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กผู้หญิงและกลุ่มเด็กผู้ชาย มีทั้ง
กลุ่มที่มีพฤติกรรมกำรขับขี่ปลอดภัย และกลุ่มที่ขับขี่เสี่ยงต่ออันตราย แบบแผนการขับขี่มี 2 ลักษณะ คือ การขับขี่
เที่ยวเล่น และการขับขี่เพื่อไปทำธุระให้พ่อแม่ หรือ การขับขี่มอเตอรืไซค์เพื่อไปโรงเรียน/ตลาด เมื่อเปรียบเทียบกัน
ระหว่าง 2 กลุ่มพบว่า กลุ่มเด็กผู้ชายจะมีการขับขี่รถมอเตอรืไซค์ด้วยความเร็วสูง ขับรถประมาทและไม่คำนึงถึงการ
เกิดอุบัติเหตุ แต่มีทักษะการขับขี่รถมอเตอรืไซค์ที่ดี และรู้กฎจราจรมากกว่ากลุ่มเด็กผู้หญิง ในขณะที่กลุ่มเด็กผู้หญิง
ขับขี่ด้วยความระมัดระวัง เพราะกลัวอุบัติเหตุ ขับขี่เฉพาะซอยในหมู่บ้านไม่ออกถนนใหญ่ แต่สิ่งทีเหมือนกัน
ระหว่างเด็กทั้งสองกลุ่มนี้ คือ เด็กส่วนใหญ่จะเริ่มมีพฤติกรรมกำรขับขี่รถมอเตอรืไซค์โดยเริ่มจากการหัดขับขี่เอง
การเริ่มขับขี่รถมอเตอรืไซค์ของเด็กเองนั้น มักจะให้เพื่อนๆ ในวัยเดียวกันทีสามารถขับขี่รถมอเตอรืไซค์ได้แล้ว รุ่นพี่
ในหมู่บ้านทีมีประสบการณ์ในการขับขี่รถมอเตอรืไซค์เป็นอย่างดีเป็นคนหัดให้ หรือแม่แต่คนภายในครอบครัวของ
ตัวเด็กเอง เช่น ผู้ปกครอง ที เป็นคนหัดขับขี่รถมอเตอรืไซค์ให้ การทีเด็กมีแบบแผนและพฤติกรรมกำรขับขี่รถ
มอเตอรืไซค์ทีแตกต่างกันนั้น เป็นไปตามการเรียนรู้เริ่มต้นในเรื่องของพฤติกรรมกำรใช้รถมอเตอรืไซค์ทีแตกต่างกัน
ตามวัฒนธรรมของแต่ละสังค มชุนชน ทีเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตของชุนชน หรือสมาชิกในชุนชน ดังนั้นพฤติกรรมกำร
ขับขี่รถมอเตอรืไซค์ในเด็กทีจะเป็นไปตามเจือใจและรูปแบบของสังคและวัฒนธรรมนั้นๆ ส่วนรถมอเตอรืไซค์ใน
ฝันของเด็กส่วนใหญ่ นั้น เด็กส่วนใหญ่ทีจะชอบรถมอเตอรืไซค์ยี่ห้อฮอนด้า โดยให้เหตุผลว่า เป็นรถมอเตอรืไซค์ที
รูปร่างสวยงาม สามารถปรับแต่งได้ง่ายและทีสำคัญ คือ เมื่อนำไปขายมกจะได้ราคาดีกว่ารถมอเตอรืไซค์ยี่ห้ออื่น

ในสังคและวัฒนธรรมของชุนชนปลยบงนั้น การขับขี่รถมอเตอรืไซค์ในเด็กเป็นเรื่องปกติ สังคมมอง
ว่าไม่เป็นความเสี่ยง นอกจากนั้นยังพบว่า ความเสี่ยงทีจะเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถมอเตอรืไซค์ในเด็ก ผู้ปกครอง
ของเด็กมองว่าไม่เรื่องทีไม่สำคัญ

BEHAVIOR OF CHILDREN (AGE 8-12 YEARS) IN USING MOTORCYCLES: A CASE STUDY OF BANPLAIBANG COMMUNITY, BANGKROUY DISTRICT, NONTABURI PROVINCE

SUTTHIRAT PROMKHAM 4337358 SHMS/M

M.A. (MEDICAL AND HEALTH SOCIAL SCIENCE)

THESIS ADVISORS: LUECHAI SRINGUENYUANG, Ph.D., ADISAK PLITPONKARNPIM, MD, MPH

ABSTRACT

This research was aimed to study behaviors of children in using motorcycles. Purposive sampling of nine school children was conducted at Thammigaram School, Moo 5, Tombol Plaibang, Amphur Bangkrouy, Nontaburi. The data collection took nine months to complete starting from 1st May 2004 to 31st January, 2005. Qualitative data collection techniques namely in-depth interviews, observation and essay writing were conducted.

Results showed two groups of samples – girls and boys whose behaviors in using motorcycles were careful and risky. Two patterns of motorcycle riding were found among the young children: riding for fun and as ordered by parents or to go to schools/market. When comparing between the two groups, it was found that the boys tended to ride motorcycles with high speed, high risk and had no regard for the possibility of accident. However, they had better skills and knew about traffic laws more than the girls. Among the girls, they rode motorcycles carefully and stayed only in the small lanes, not on the highways. A similar behavior in both groups was that most of them practiced riding motorcycles by themselves and learned from their friends of the same age or seniors who were experienced motorcycle riders or people in families such as parents, elder brothers or sisters.

The differences of children's patterns and behaviors in using motorcycles resulted from various learning behaviors at an early stage, culture in each society that indicated life style of the community and its members. Therefore, behaviors of children in using motorcycles are influenced by social and cultural conditions. Hondas were the most popular make among these children because it was viewed as having a good design and easily modified. The most important point was it had a better refund compared to other motorcycles. In Plaibang, the use of motorcycles by children was viewed as normal. Risk of accidents was not found as a serious concern of most studied parents.

KEY WORDS: BEHAVIOR OF CHILDREN (AGE 8-12 YEARS) / USING MOTORCYCLES / MOTORCYCLE RIDING BEHAVIOR / ACCIDENT / SCHOOLAGE CHILDREN

89 P. ISBN 974-04-6428-9